

Lily en Jamal op safari

Toet-toet!! 'Zijn jullie klaar om op safari te gaan!?' roept oma.

Lily en Jamal staan al op de stoep. Ze mogen de oude telefoon van mama meenemen om foto's te maken.

Mama zwaait de drie uit. 'Voorzichtig, hoor!' roept ze hen na. *Toet-toet!*

Daar gaan ze!

'Hoelang duurt het nog?' vraagt Jamal als ze de straat uit zijn.

'Een paar uurtjes,' zegt oma. 'Op safari gaan doe je natuurlijk niet naast de deur.'

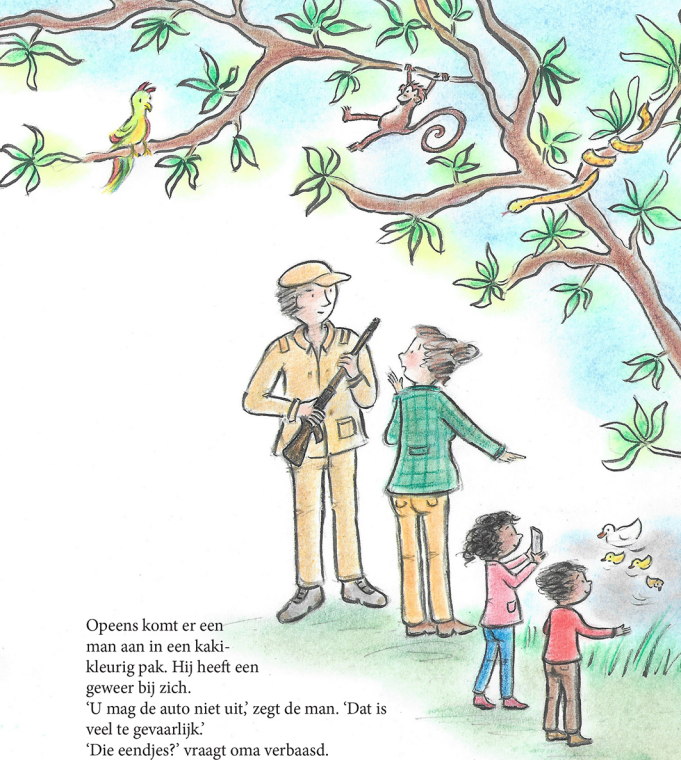
Oma rijdt een zandweg in. De jeep schudt heen en weer.

'Gaan we nog goed?' vraagt Jamal.

'Ja,' zegt oma. 'We zijn er bijna.' Ze rijden door een groot hek. 'Kijk maar goed of je al een beest ziet.'

'Ik zie een eend!' roept Lily. 'Met kleintjes! Kunnen we even stoppen? Ik wil een foto maken.'

Oma zet de jeep aan de kant. Lily maakt een foto van moeder eend met haar kleintjes.

Opeens komt er een man aan in een kaki-kleurig pak. Hij heeft een geweer bij zich.

'U mag de auto niet uit,' zegt de man. 'Dat is veel te gevaarlijk.'

'Die eendjes?' vraagt oma verbaasd.

'U bent nu in het safaripark, mevrouw. Hier gelden strenge regels,' antwoordt de man. 'Deuren en ramen dichthouden.'

'Begrepen,' zegt oma en vlug stappen ze weer in de jeep.

Oma volgt de pijlen en rijdt over hobbelige blubberweggetjes. Opeens horen ze een brul. 'Goed kijken, hoor,' zegt oma. 'Misschien zien jullie wel een leeuw.'

Boink! Oma rijdt door een diepe kuil. De blubber spat tegen de ramen.

'Ik kan niets meer zien,' zegt Lily.

'Ik ook niet,' zegt Jamal.

Oma zet de ruitenwissers aan. Maar dat helpt niet. De blubber zwiept van links naar rechts.

Opeens slaakt oma een gil en staat boven op de rem. Lily en Jamal duikelen naar voren.

'Wat is dat?' roept oma verschrikt. 'Een boom? Die stond er eerst nog niet.'

Lily tuurt door de ruit. 'Nee, oma,' zegt ze. 'Het is een olifant.'

'Ik kan er niet omheen,' zegt oma. 'We moeten achteruit.'

'Maar daar staat ook een olifant!' zegt Jamal.

Oma drukt op de claxon. *Toet-toet!!*

De olifanten trompetteren vrolijk terug.

Opeens sproeien de olifanten met hun slurf de jeep nat met helder water. De blubber spoelt van de ramen. 'Ha, ha, dit is zeker de wasstraat in het park,' lacht oma.

'Gelukkig kunnen we weer wat zien.' Lily en Jamal maken foto's van de olifanten. Zodra de olifant het pad weer vrijmaakt, rijdt oma voorzichtig door. Ze rijden over een open vlakte en er klinkt alweer een brul.

‘We kunnen hier wel even stilstaan,’ zegt oma. ‘Misschien dat we de leeuw dan kunnen zien.’

Om de beurt turen ze door de verrekijker. Jamal ziet een paar giraffen en Lily een kudde zebra's. Dan tuurt oma door de verrekijker. ‘Waar heeft die leeuw zich toch verstopt?’

Tik, tik, tik, horen ze op de ruit.

‘Een struisvogel!’ roept Jamal en hij maakt meteen een foto. *Klik*. Maar als Jamal de foto maakt is de kop van de struisvogel weg. *Tik, tik, tik*, doet de struisvogel weer met zijn snavel tegen de ruit. *Klik*. Jamal maakt weer een foto en nog één en nog één. Maar steeds als de camera klikt, is de kop weg. Jamal draait het raampje open. Zo lukt het vast beter om een foto te maken.

‘Niet doen!’ roept oma nog.

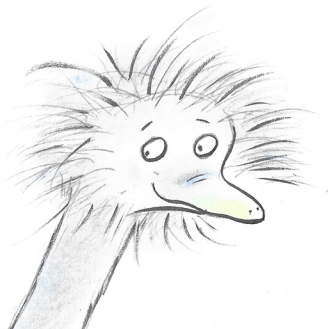
Te laat! Ineens steekt de struisvogel zijn kop naar binnen. Het beest kijkt hen nieuwsgierig aan.

‘Weg jij!’ roept oma. ‘Ksst... ksst...’

Lily en Jamal lachen. Maar dan pikt de struisvogel de telefoon uit Jamals hand en rent ermee weg.

‘Wat brutaal!’ zegt oma.

Jamal doet vlug het raampje dicht en oma geeft gas! Ze rijdt de struisvogel achterna.

Opeens klinkt er een doffe klap. Oma staat stil. Wat is dat? Er valt iets uit een boom met een hoop bladeren en takken.

'Woehaa!' roepen ze geschrokken. Dáár is de leeuw! Met een bonzend hart slaan ze hun handen voor hun ogen. Pas na een poosje, als het helemaal stil is, durven ze voorzichtig weer te kijken. 'Gelukkig,' zegt oma opgelucht. De leeuw is weg.

'Hé!' roept Jamal. 'Daar bij dat struikje ligt de telefoon!'

Een aapje gaat ermee vandoor. 'Oe... oe... aa... aa...' doet het aapje. Hij klimt in de boom en slingert aan de takken. Dan springt het aapje op de motorkap en blijft daar even zitten. 'Ha, ha,' lacht Lily. 'Die aap maakt een selfie!' Na een tijdje springt het aapje weg. De telefoon blijft tussen de bladeren en takken op de motorkap liggen.

Zo voorzichtig mogelijk rijdt oma over de blubberweggetjes weer terug. Maar vlak voor het hek bij de eendjes glijdt de telefoon van de motorkap af.

Oma kijkt om zich heen of het veilig is. Vlug stapt ze uit om de telefoon te pakken.

‘Heeft u het nu nóg niet begrepen?’ klinkt het streng. Het is de man met het geweer. ‘Wilt u soms kennismaken met de leeuw?’

‘Eh, nou nee...’ zegt oma. ‘Die leeuw kennen we al. Ik wilde alleen maar even de telefoon oprapen.’

‘Telefoon?’ vraagt de man. ‘Ik zie nergens een telefoon! Stap nu maar gauw weer in voordat de leeuw u als tussendoortje opeet.’

Beduusd stapt oma weer in de jeep.

‘Ik begrijp er niets van,’ zegt ze.

Maar Lily en Jamal lachen. Jamal had stiekem de deur opengedaan en de telefoon gepakt. Samen bekijken ze de foto’s. Ze zien een poot van de olifant, de nek van de struisvogel, de staart van het aapje en heel kleine vlekjes.

‘Dat zijn de giraffen,’ zegt Jamal. ‘Maar deze foto is het mooiste,’ zegt Lily.

‘Die van moeder eend en haar kleintjes!’

